پیش‌گفتار (چکیده)

سلسله درس گفتارهای شرح توحید صدوق در سال ۱۳۹۸(جلسه سوم)؛

شرح فقره «مقتدر باللآلاء و ممتنع بالكبرياء»

- قهاریت خداوند و مسأله وسائط فیض؛
- رابطه خالق و مخلوق، بررسی واژه «آلاء» از دیدگاه فقه اللغة؛
- بررسی و توجیه کلام قاضی سعید در تفسیر کلمه آلاء؛
- لحاظ تتابع در کلمه آلاء و تناسب آن با وسائط فیض.

---

[1]. شاگرد:... فرمودید قاضی سعید در واجب و ممکن می‌گوید مشترک لفظی است؟

استاد: بله؛ الآن با آن خصوصیات، جایی یادم نمی‌آید. یعنی از قبل هم که فکرش را می‌کردم، طی چندین سال کم‌کم با لوازمی که این داشت و آن داشت، در جمع‌بندی این‌ها به این رسیدم. شروعش هم بعضی نکاتی بود. مثلاً در فضای علم منطق که قواعد ذهن است، منطقی‌ها چیزی را به نام «اشارة الذهن» اصلاً مطرح نمی‌کنند و حال آنکه خیالم می‌رسد که واقعاً یک عنصر مورد نیاز در بحث‌های منطقی است. این چیزی که عرض کردم، یکی از مقدماتش همین است که چیزی به نام «عملیة الاشارة» را انجام می‌دهد و خیلی کارها متفرع بر آن است.

شاگرد: غیر از مفهوم صدق است؟

استاد: بله؛ باید آن را بیاوریم و بحث کنیم و مثال بزنیم. این‌ها را داریم. نه این‌که مبهم باشد. اما تدوین نکرده‌ایم. از آن حرف نزده‌ایم. اگر به‌عنوان یک امر کلاسیک آن را تدوین کنیم، خیلی راحت‌تر می‌توانیم مسأله را حل کنیم، بدون نیاز به مشترک لفظی و معنوی و دوران بین آن دو. اعداد و ریاضیات هم همین است. یک چیزهای بسیار واضح است، فقط باید سؤال شود و مدون شود. به‌طوری‌که برای ذهن همه، واضح شود.

بازبینی #2
ایجاد شده 27 ژوئیه 2024 14:19:44 توسط ... .
به روزرسانی شده 27 ژوئیه 2024 15:01:20 توسط ... .